

FRED BROUWERS, GEPENSIONEERD VRT- JOURNALIST

‘IK BEN EEN GELUKSVOGEL’

Een interview afnemen van de muzikale omnivoor Fred Brouwers is een totaalbeleving: zijn stem, zijn taalvirtuositeit, zijn anekdotische vertelstijl, zijn charmante persoonlijkheid, ... Alles zit juist. Dit is het relaas van een man die naar eigen zeggen ‘altijd al kon doen wat hij wilde’. En nu mag hij zowaar op vraag van burgemeester Tobback in 2014 een concert organiseren op het Ladeuzeplein ter gelegenheid van de herdenking van de Eerste Wereldoorlog.

Tekst en foto's: Evelyne Sauvage

U bent bekend, maar niet gekend?

“Dat is zo. Als je voor televisie werkt, dan word je vastgepind op datgene wat de mensen je zien doen. In mijn geval was dat muziek, en quasi alleen klassieke muziek. Mensen zijn verbaasd als ze horen dat ik ook zelf zing! Jazz nog wel! Vorige week was het ‘Klara in DeSingel’, waar ik een optreden gedaan heb als zanger met de VRT Big Band. Frank Sinatra, Tony Bennett, ... Dat repertoire zingen met zo een sterke band, dat is mijn ding, dat is echt mijn leven! Geen mens die dat weet, behalve zij die me heel

goed kennen. Televisie bepaalt heel sterk je imago. Maar ik heb het me nooit beklagd en heb me met veel overgave in die wereld begeven.”

Nochtans hebt u – naast muziek – ook andere passies en interesses...voetbal bijvoorbeeld.

“Zeer zeker. Voetbal is er één van. Ik ben een fervente aanhanger van OHL. Ik heb me ook een abonnement aangeschaft. Maar mensen kunnen me dan zo aanstaren. Klassieke muziek en voetbal is blijkbaar zo onverenigbaar. Als je van (klassieke) muziek houdt, moet je wel ernstig en somber ingesteld zijn. Niets is minder waar. Mijn spitsbroeder voor het voetbal -Bart Spanhoven, een wereldberoemde blokfluitspeler- is hierin even fanatiek als ik. In interviews vraagt men mij steeds naar muziek, maar niets over voetbal of over reizen.”

Hebt u – met uw recent pensioen – dit vaak moeten aanhoren: mist u de Elisabethwedstrijd niet? Bent u niet in een ‘zwart gat’ gevallen?

“Een andere variant is: ‘Nu gaat u zeker drie keer per week naar een concert’? Wel, ik moet toegeven dat ik enkel ga als het iets bijzonder is. Ik blijf doorwerken en presenter nog heel veel concerten en programma's. Ik kom nog regelmatig op de VRT, als

ze me vragen. Er is geen betere werkgever dan de VRT (lacht)! Nu ben ik zelfstandige, dat is ook fijn. Ik ben dus nog veel bezig met muziek, professioneel dan toch. Maar in mijn vrije tijd zoek ik ook graag andere dingen op. Zo ben ik naar Parijs gegaan onlangs, naar het optreden van Charles Aznavour in het Olympia. Indrukwekkend, op zijn 88ste!”

Waar maakt u sinds uw pensioen bewust meer tijd voor?

“Voor mezelf. Ik ga graag alleen joggen in de bossen rondom ons huis. Mijn hoofd vrij maken. Ook 's morgens kan ik nu rustig ontbijten. Ik heb meer tijd voor de ontspannende dingen. Ik ben ook terug meer aan het lezen, want ik was het helemaal verleerd. Momenteel voel ik geen drang om terug zelf te schrijven, want daarvoor heb je zeeën van tijd nodig. Ik kan schrijven, maar ik voel me geen schrijver. Als ik het doe, zal het zijn omdat ik niets anders meer te doen heb. Ik ga het zeker niet doen omdat het van me verwacht wordt.”

Dat is misschien wel uw grootste vrijheid?

“Het is waar, ik ben een echte geluksvogel. Ik heb eigenlijk mijn hele leven kunnen doen wat ik wou. Ook op de VRT heb ik een soort ‘vrijbuitersrol’ gehad, ik heb nooit in strakke patronen en regimes moeten meedraaien. Ik heb vrij goed mijn zin kunnen doen. Ook in de school in Bokrijk waar ik vroeger les gaf, kon ik mijn eigen ding doen. Ik aard niet in een rigide geolied systeem. Daarvoor heb ik een zekere anarchistische kant die weinige mensen in mij zullen vermoeden. Ik heb van mijn hobby mijn beroep kunnen maken.”

We duiken terug in de tijd naar uw jeugd-jaren in Leuven. Welke schoolherinneringen hebt u?

“Ik heb school gelopen in de Jozefieten en bewaar daar ontzettend goede herinneringen aan. De schoolreizen (naar Rome en Parijs bvb.) zijn me altijd bijgebleven. We werden vergezeld door twee paters, die ons elk een ander aspect van de stad leerden kennen. De ene pater vertelde over de cultuur en de geschiedenis van Rome, de andere bracht ons meer het ‘joie de vivre’ aspect bij en introduceerde ons in de Barolo-wijnen, de muziek, de gastronomie, ... Fantastisch, die twee polen: het kennen en weten, maar ook de andere kant van het leven.”

En uw studentenleven hier in Leuven, hoe verliep dat?

“Ik heb mijn studies Germaanse filologie steeds ter harte genomen, omdat ik wist dat we het thuis niet breed hadden. Ik woonde thuis en zat niet op kot, dus dat was al een serieuze kost uitgespaard. Maar als student was ik ook al met veel dingen bezig, waaronder de uitbouw van mijn sociaal studentenleven. Zo heb ik een 70-tal cabaretvoorstellingen gegeven en stak daar dus wel veel tijd in. Ik heb geprobeerd beide aspecten in balans te houden, en dat is me eigenlijk wel gelukt.”

Hebt u de liefde voor muziek van thuis uit mee gekregen?

“De familie aan mijn vaders kant was een zeer muzikale familie. Eén van die telgen, Jean Brouwers, was een begrip voor de Leuvenaars die het sociaal-culturele leven volgden. Hij was een vermaard pianopedagoog, onder andere aan het Conservatorium in Leuven. Mijn vader zelf was een amateur-musicus, die veel in revues en cabarets in Leuven optrad. Hij schreef en zong zijn eigen liedjes. Ik ben hier in opgegroeid, in deze brede muzikale context: opera Bel-

canto, maar ook fanfare, cabaret, ... alles wat muziek is en kwalitatief in orde is, daar houd ik van.”

Heeft klassieke muziek nog steeds te kampen met een imago probleem?

“Klassieke muziek wordt nog altijd vereenzelvigd met intellectueel zijn, sociaal op de ladder flink op de hoogste sport staan of adel. Men denkt nog te vaak dat concerten duur zijn en dat je er in smoking naartoe moet. Een ander aspect is dat men denkt dat dit schatten opbrengt, aangezien het zich afspeelt in de wereld van ‘glamour en glitter’. Zij die klassieke concerten organiseren, moeten vaak schrapen om de eindjes bij elkaar te brengen. Die klassieke markt, die is echt niet rijk. Enkel de top, zoals Pavarotti. Ik klaag niet hoor, verre van, maar als ik presentator was geweest in een andere branche dan was ik al lang binnen geweest.”

Wat brengt u nog naar de stad tegenwoordig?

“Alles eigenlijk. Voetbal, vrienden, de stad zelf. Ik heb met Leuven een hele hechte band. Zeker ook met het Leuvens dialect. Ik ben immers linguïst van opleiding, dus dat geeft me een taalgevoeligheid. Ik heb het Leuvens dialect zuiver meegenomen en behouden. Zo heb ik de Johannespassie van Bach in het Leuvens vertaald. Het Leuvens ligt me nauw aan het hart.”

Hoe vindt u dat Leuven geëvolueerd is de voorbije jaren?

“Een geweldig goede evolutie. Leuven was een klein provincienest. Als ik nu zie hoe Leuven veranderd is op stedenbouwkundig vlak, toeristisch, sportief, cultureel, ... Alles is hier top. Je zit nu niet alleen met de universiteit hier. Neem nu het Lemmensinstituut dat tot de top behoort. Evenals de popscene, mensen als Selah Sue, Milow, Daan, ... Ik vergeet er waarschijnlijk nog veel. Museum M, OPEK aan de Vaart, Het Depot, ... De laatste vijftien à twintig jaar is er hier veel veranderd. Ook de tendens om de stad hier zo verkeersvrij mogelijk te houden is zeer positief.”

FRED BROUWERS IN 'T KORT

- Geboren te Leuven op 29 januari 1948
- Studeerde af in 1970 als licentiaat Germaanse filologie aan de KU Leuven
- Woont momenteel in Heusden-Zolder
- Gehuwd, vader van twee dochters
- Kenner/liefhebber van (klassieke) muziek
- Omroeper-presentator op radio (o.a. Klara) en televisie
- Presentator van de jaarlijkse Koningin Elisabethwedstrijd
- Sinds kort met pensioen, na een carrière van 40 jaar
- Supporter van OHL en fervent jogger